

Eksamen i

JU 901 – Gjeldsrådgivning for privatpersoner

Onsdag 21. april 2004

Kl. 09.00 – 13.00

Tillatte hjelpemidler:

Lovkompendium, Norges Lover og andre ukommenterte lovsamlinger, særtrykk av lover og forskrifter.

Oppgavesettet består av i alt 3 sider med 5 spørsmål som alle skal drøftes og besvares med utgangspunkt i event. relevante rettsregler / rettsprinsipper.

For omlag 4 år siden var Peder Ås 21 år gammel. Han studerte økonomi på Høgskolen i Lillevik. Han var en ganske alminnelig og skikkelig ungdom. Etter en ”fuktig” kveld på studentkroa, fulgte han medstudent Lise Holm hjem. Peder husket ikke noe særlig av det som hendte frem til neste morgen. Han var for beruset til det. Men neste dag ble han hentet av politiet. I løpet av natten var Lise forsøkt voldtatt, og i den forbindelse også påført betydelige fysiske skader.

Om lag et halvt år senere ble Peder i Lillevik Tingrett dømt for forsøk på voldtekt mot Lise og for å ha påført henne skadene. Dommen lød på 2 og et halvt års fengsel. I tillegg ble Peder dømt til å betale Lise samlet kr. 800.000 i erstatning (voldsoffererstatning, menerstatning og erstatning for forsinkede studier).

Like før overgrepet mot Lise fant sted, hadde Peder tatt opp lån på kr. 200.000 i Lillevik bank. Lånet skulle brukes til kjøp av bil. Lånet ble utbetalt Peder, men han rakk ikke å kjøpe noen bil. Derfor sto fortsatt lånet på konto i banken da dommen i Lillevik Tingrett ble avsagt mot Peder. Namsmannen begjærte utlegg i innestående på kontoen til dekning av erstatningskravet til Lise. Peder bestred at det kunne tas utlegg i innestående på bankkontoen, fordi lånet var ”øremerket” til kjøp av bil.

Spørsmål 1.

Drøft og ta standpunkt til om det kan tas utlegg i bankkontoen til sikkerhet for Lises erstatningskrav.

Forutsett at det ble tatt utlegg i kontoen, og at innestående beløp senere ble overført til Lise som dekning av deler av erstatningskravet.

Peder sonet straffen og var bestemt på å gjenoppta studiene. Han søkte i den forbindelse Statens Lånekasse om vanlige lån og stipend. Som følge av avbrudd i studiene fikk han beskjed om at lån og stipend ikke ville bli utbetalt før om et halvt år. Peder søkte derfor Lillevik kommune om stønad etter sosialtjenesteloven til livsopphold og bolig, inntil Lånekassens lån og stipend ble utbetalt. Saksbehandler ved sosialkontoret for Peders søknad var Lars Holm – bror til Lise.

Spørsmål 2.

Drøft og ta standpunkt til om Lars Holm er inhabil til å behandle søknaden om sosialhjelp fra Peder.

Spørsmål 3.

Drøft og ta standpunkt til om Peder har rett til stønad etter sosialtjenesteloven til livsopphold og bolig inntil Lån og stipend fra Lånekassen utbetales.

Etter hvert fikk Peder gjenopptatt studiene. Men han ble stadig utsatt for krav fra Lillevik bank som følge av at lånet på kr. 200.000 var misligholdt. I tiden Peder hadde sittet i fengsel, hadde han ikke betalt noen rente – og avdragsterminer. Saldo på lånet var nå kr. 250.000. Peder mente at banken hadde plikt til å ettergi lånet helt eller delvis. For det første mente han at banken burde ha frarådet ham å oppta et så vidt stort billån, siden banken var kjent med at Peder var student og uten annen "inntekt" enn lån og stipend fra Lånekassen. Dernest mente Peder at låneopptaket måtte være ugyldig p. g. a. det senere straffbare forhold og de forsinkelser dette ville medføre for Peders mulighet til å få inntektsgivende arbeid.

Spørsmål 4.

Drøft og ta standpunkt til om Lillevik bank er rettslig forpliktet til å ettergi lånet helt eller delvis.

Forutsett i det følgende at banken ikke er pliktig til å ettergi noen del av lånet. Banken var heller ikke innstilt på at innkrevingen av lånet skulle utstå inntil Peder var ferdig med studiene.

I tillegg til at banken krevde Peder for betaling av lånet, ble han også krevet for betaling av erstatningen til Lise. Med renter utgjorde dette beløpet nå kr. 750.000. Heller ikke Lise var innstilt på at Peder skulle få noen henstand med betalingen. Peder hadde ingen annen "inntekt" enn lån og stipend fra Lånekassen. De månedlige utbetalingene herfra utgjorde kr. 6.800. Utbetalingene skulle dekke utgifter til bolig, livsopphold og spesielle utgifter til studiet. Saldoen på lånet i Lånekassen utgjorde kr. 150.000.

Det stadige betalingspresset plaget Peder sterkt. Han var innstilt på å gjøre opp for seg, men han hadde ikke økonomisk evne til dette. Eneste mulighet var å bli ferdig med studiene og få seg arbeid – skjønt arbeid ville bli vanskelig siden han var dømt for en alvorlig straffbar handling. Peder var også tvilende til om noen arbeidsgiver ville ansette en ung økonom med tyngende gjeldsbyrde.

Peder bestemte seg derfor å søke gjeldsforhandlinger etter gjeldsordningsloven. Både banken, Lise og Lånekassen motsatte seg at Peder fikk åpne gjeldsforhandlinger. For det første mente de at Peder ikke var "varig ute av stand til å dekke sine forpliktelser". Dernest mente de at åpning av gjeldsforhandlinger ville virke "støtende". Endelig mente de at gjeldsforhandlingsløsning under enhver omstendighet ikke ville være til noen hjelp for Peder, siden han fortsatt måtte hefte for største del av gjelden.

(Ved drøftelsen av spørsmål 5 skal dere bruke gjeldsordningsloven slik den lyder etter 1. juli 2003 – dvs. lovteksten inntatt i lovkompendiet).

Spørsmål 5.

Drøft og ta standpunkt til om Peder har rett til å få åpnet gjeldsforhandlinger etter gjeldsordningsloven.

.....